

kan derfor ikke se andet, end at det let kan forsvares overfor Selskaberne. Der er ogsaa en anden Ting, jeg gerne vil gøre opmærksom paa, nemlig at denne Skattelov jo ikke er en midlertidig Skattelov, men en Skattelov, der er tænkt at skulle virke ud i Fremtiden, og selv om i Øjeblikket de fleste Selskaber maaske nok er inde i en vanskelig Periode, er der jo ingen Vished for, at Selskaberne, naar der er gaaet nogle Aar, ikke igen vil have gode Chancer for at tjene store Beløb, og som sagt, tjener de dem ikke, bliver de jo heller ikke ramt af den højere Skala, de bliver ikke ramt ved, at vi beholder den Skala, vi har haft under Krigen. Og hvad de store Formuer angaar, kan jeg heller ikke se, at der er Grund til at sænke Skatten for deres Vedkommende. Vi maa dog ogsaa huske paa, at vi har mere end eet Formaal med Udskrivning af Skatter; i alt Fald efter min Opfattelse. Vi har selvfølgelig først og fremmest den Opgave at skaffe Staten de nødvendige Indtægter til Statens Styrelse, men vi har ogsaa den Opgave derigennem at være med til at nivellere den økonomiske Ulighed. Jeg skulde intet have imod at gennemføre en Formuebeskatning, som gjorde det vanskeligt at blive Ejer f. Eks. af mere end, lad mig sige, 2 Mill. Kr. Jeg synes godt, det kunde forsvares. Bliver de to Forslag, vi her har stillet sammen med Socialdemokraterne, om at gaa tilbage til den nuværende Selskabsbeskatning og den nuværende Beskatning af store Formuer, forkastet, vil jeg foreslaa mine Partifæller at stemme for Socialdemokraternes Ændringsforslag under Nr. 3 om den forhøjede Indkomstskatteskala.

Et andet Spørgsmaal, jeg ogsaa gerne vil sige lidt om, er Forslaget om en Lempelse i Formueskatten, naar Formuen er under 100 000 og Indtægten ikke overstiger 4 500 Kr. Det samme, som gælder med Hensyn til at lade de personlige Fradrag og Børnefradrag høre op paa et bestemt Sted, gælder ogsaa med Hensyn til denne Lempelse. Disse Knæk, disse Ophør, vil ødelægge Rateskalaen. Forudsætningerne for denne Lempelse i Skatten for Formuer under 100 000 Kr. er desuden ikke mere de samme, som de var under Krigen. Denne Bestemmelse kom ind og er blevet udviklet gennem Krigsaarene under Henvisning til, at alle Smaakapitalister, der kun havde mindre Formuer at leve af, var meget daarligt stillet under Dyrtidsperioden, som vi var inde i, men vi maa ikke glemme, at eftersom Forholdene har udviklet sig, vil denne Bestemmelse ikke alene komme til at gælde Rentiers, men om end ikke alle med Formuer

under 100 000 Kr., saa dog en stor Masse Skatteydere, som det ikke oprindeligt var tænkt at give nogen Lempelse for Formuens Vedkommende. Skulde der være Lempelser i Skatten for de smaa Formuer, hvad vi fuldt ud kan tiltræde, har vi ment, at Lempelserne skulde have en saadan Form, at de kom til Anvendelse overfor alle, og vi har under Nr. 7 stillet Forslag om en ny Formueskatteskala, hvor vi nedsætter Formueskatten for de mindre Formuers Vedkommende.

Med Hensyn til Kongens Skat, som blev omtalt af det ærede Medlem Hr. Wilmann, da har vi ikke kunnet tiltræde det af Socialdemokraterne stillede Forslag, men har under Nr. 16 stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at de Beløb, Kongen modtager i Henhold til Grundloven, skal være skattefrie, men at Kongens øvrige Indtægter i Fremtiden vil være at behandle som alle andre Samfundsborgeres Indtægter og altsaa blive Genstand for Beskatning.

Hvad den store Masse Ændringsforslag angaar, der ellers er stillet til Lovforslaget, har den ærede Ordfører udførligt og grundigt motiveret dem, der er stillet af hele Udvalget, saa dem er der ingen Grund til at komme ind paa, idet jeg fuldt ud kan tiltræde den ærede Ordførers Motivering. Hvad de Ændringsforslag angaar, som er stillet af os i Forbindelse med Socialdemokraterne, har det ærede Medlem Hr. Wilmann været inde paa de allerfleste af dem og motiveret dem paa en saadan Maade, at jeg ogsaa kan tiltræde hans Udtalelser. Men der er dog et enkelt Ændringsforslag, som det ærede Medlem ikke omtalte, nemlig Nr. 31 til § 14. Dette Forslag tager Sigte paa, at en Godejers Formue i Fremtiden skal opgøres under samme Vilkaar som andre Ejendomsbesidderses Formue. Der staar en Bestemmelse i Lovforslaget, som det er fremsat af Finansministeren, om, at en Landejendom, der bestaar af flere særskilt til Ejendomsskyld ansatte Dele, sættes til sin Værdi i Handel og Vandel som samlet Ejendom. Dette vil sige, at en Godejer, der har flere Gaarde, der vurderes særskilt, kan faa Nedsættelse i sin Formueskat, saafremt han kan bevise, at det samlede Gods ikke kan sælges til den Værdi, disse enkelte Dele er ansat til i Ejendomsskyld. Før Krigen var der enkelte Godser, som gjorde Brug af denne Bestemmelse og fik deres Formuer nedsat; jeg ved endog et Tilfælde, hvor et Gods fik sin Formue nedsat med en Trediedel eller med 435 000 Kr. Under Krigen har denne Bestemmelse ikke haft nogen Betydning, da de virkelige Priser paa Ejendommene har ligget saa højt over